

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/74/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3109211339
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3109211339.45

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej vo veci starostlivosti o maloletého A. Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matky Mgr. D. C., bytom N. F., W. A. XX/X, zastúpenej JUDr. Q. R., advokátom, so sídlom C., N.. sv. P. XX a otca J.. Q. V., bytom C. C., K. 1, o úpravu práva a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca a maloletého v zastúpení otca proti rozsudku Y. súdu Trenčín zo dňa 17. augusta 2015, č. k. 32P/171/2009-1018 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odvolanie maloletého v zastúpení otca **o d m i e t a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol tak, že vo výroku I. maloletého A. Q. zveril osobnej starostlivosti matky. Vo výroku II. určil právo zastupovať a spravovať jeho majetok obom rodičom. Vo výroku III. otcovi uložil povinnosť platiť na výživu maloletému A. Q. sumou 230 Eur mesačne k rukám matky, vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred, s účinnosťou od 20.10.2009 do 31.08.2013, z čoho čiastku 60 Eur mesačne bude otec zasielať na osobitný účet maloletého za účelom tvorby úspor a s účinnosťou od 01.09.2013 sumou 300 Eur mesačne, z čoho čiastku 60 Eur mesačne bude otec zasielať na osobitný účet maloletého za účelom tvorby úspor. Vo výroku IV. určil dlh na výživnom za obdobie od 20.10.2009 do rozhodnutia súdu pre maloletého A. Q. z titulu bežného výživného vo výške 10.085,80 Eur a otcovi uložil povinnosť dlh splácať k rukám matky v mesačných splátkach po 100 Eur spolu, s určeným výživným až do úplného vyrovnania dlhu, pod následkom straty výhody splátok. Vo výroku V. určil dlh na výživnom za obdobie od 20.10.2009 do rozhodnutia súdu pre maloletého A. Q. z titulu tvorby úspor vo výške 3.503,22 Eur je otcovi uložil povinnosť dlh splácať na osobitný účet maloletého za účelom tvorby úspor po 100 Eur spolu, s výživným určeným na tvorbu úspor až do úplného vyrovnania dlhu, pod následkom straty výhody splátok. Vo výroku VI. matke uložil povinnosť, aby v lehote do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku založila osobitný účet na meno maloletého A. Q. s tým, že účet vinkuluje v prospech súhlasu Okresného súdu Trenčín s jeho nakladaním a otcovi dieťaťa číslo tohto účtu oznámi v lehote do 5 dní od jeho založenia. Vo výroku VII. Návrh otca na zverenie maloletého A. Q. do jeho osobnej starostlivosti zamietol. Vo výroku VIII. upravil styk otca s maloletým A. Q. tak, že otec je oprávnený stykať sa s maloletým A. Q. každý párnny týždeň v piatok od 16.00 h. do nedele do 16.00 h. a tým zmenil rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 31P/403/2009-198 zo dňa 09.09.2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 4CoP/94/2010-314 zo dňa 3. februára 2011. Vo výroku IX. matke uložil povinnosť styk otcovi s dieťaťom umožniť, dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ho otcovi v stanovenom čase, v mieste bydliska matky, kde je otec povinný dieťa matke v stanovenom čase vrátiť. Vo výroku X. žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na

náhradu trov konania. Vychádzal zo zistenia, že mal. A. Q. sa narodil zo vzťahu mimo manželstva svojich rodičov, ktorí až do 19.10.2009 žili v spoločnej domácnosti. Matka dieťaťa po doručení rozhodnutia súdu o nariadení predbežného opatrenia č. k. 30PPOm/2/2009-17 zo dňa 17.10.2009, ktorým bol mal. A. Q. ponechaný v jej starostlivosti vymenila zámok na bytových dverách a rodičia mal. A. Q. od toho času nežijú v spoločnej domácnosti. V. A. Q. mal v tom čase 2 roky a 7 mesiacov. Bol zdravý, navštevoval materskú školu s poplatkom 44 Eur mesačne a matka s ním mala výdavky bežné primerané jeho veku a potrebám. Matka žila s maloletým vo vlastnom 3-izbovom byte spolu s plnoletou dcérou K. C. z jej predchádzajúceho vzťahu, z rozvedeného manželstva, ktorá bola študentkou VŠ v A.. Matka v čase od 16.12.2009 do 8/2010, kedy nastúpila do práce poberala rodičovský príspevok vo výške 164,22 Eur mesačne a prídavky na tri deti 63,23 Eur mesačne. Od 8/2010 až do rozhodnutia súdu v auguste 2012 pracovala v pozícii špeciálnej pedagogičky s priemerným príjmom cca 670 Eur mesačne. Otec dieťaťa pracoval od 01.10.2010 do 30.09.2011 s priemerným mesačným príjmom vo výške 1.272,69 Eur a za obdobie 5 do 7/2012 mal priemerný mesačný príjem vo výške 1.067,31 Eur. Styk otca s mal. A. Q. bol upravený právoplatným rozsudkom tamojšieho súdu č. k. 31P/403/2009-198 zo dňa 09.09.2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 4CoP/94/2010-314 zo dňa 3. februára 2011 tak, že otec bol oprávnený stýkať sa s mal. A. Q. každý páry týždeň od piatku, od 16.00 h. do pondelka do 16,00 h. a každý nepárny týždeň od stredy, od 16.00 h. do piatku do 16.00 h.. Dňa 17.06.2011 súd na návrh otca nariadil predbežné opatrenie č. k. 30P/174/2011-37, ktorým upravil jeho styk s mal. A. Q. tak, že otec bol oprávnený stretávať sa s mal. A. Q. každý páry týždeň od piatku, od 18.00 h do pondelka, do 18.00 h a každý nepárny týždeň od stredy, od 18.00 h. do piatku, do 18,00 h. Toto rozhodnutie v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoP/40/2001-54 zo dňa 15.07.2011 nadobudlo právoplatnosť dňa 29.07.2011 a vykonateľnosť dňa 23.06.2011. Otec dieťaťa zároveň s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia podal na tamojší súd aj návrh na novú úpravu jeho styku s mal. A. Q..

V tomto konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie. Na základe vykonaného dokazovania bol mal. A. Q. rozsudkom tamojšieho súdu 32P/171/2009-540 zo dňa 27.08.2012 zverený do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný povinnosťou prispievať na jeho výživu sumou 170 Eur mesačne, dlžné výživné vo výške 4 823,72 Eur bol otec povinný splácať v mesačných splátkach po 100 Eur spolu s určeným výživným, a návrh otca dieťaťa na zverenie mal. A. Q. do jeho osobnej starostlivosti súd uvedený rozsudkom zamietol. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4CoP/105/2012-616, zo dňa 10.01.2013 bol uvedený rozsudok súdu prvého stupňa zrušený a vec bola vrátená prvostupňovému súdu na nové konanie. Po vynesení rozsudku súdu prvého stupňa dňa 27.08.2012 bol otec na základe uznesenia Okresného súdu Trenčín č. k. 32P/171/2009- 648 zo dňa 20.04.2013 zaviazaný povinnosťou prispievať mal. A. Q. k rukám matky na výživu sumou 80 Eur mesačne. Súd v intenciách zrušovacieho uznesenia odvolacieho súdu svojim uznesením č. k. 30P/174/2011-345 zo dňa 22.04.2013 spojil konanie vedené pod spis. zn. 32P/171/230109 o návrhu matky na úpravu práv a povinností k mal. dieťaťu a konanie začaté na Okresnom súde Trenčín pod spis. zn. 30P/174/2011 o návrhu otca na zmenu v úprave styku na spoločné konanie a obe tieto konania sú teraz vedené pod spis. zn. 32P/171/2009. Súd v intenciách zrušovacieho uznesenia odvolacieho súdu svojim uznesením č. k. 32P/171/2009-726 zo dňa 01.08.2013 rozšíril otázky položené už ustanovenému znalcovi v konaní o zmenu v úprave styku otca s maloletým A. Q. tak, aby znalec v rámci nariadeného znaleckého dokazovania zameral dokazovanie na vzťah oboch rodičov k maloletému a vzťah maloletého k rodičom, ako aj to, z akých dôvodov sa skutočne prerušil vzťah medzi otcom a dieťaťom, či to mohlo byť spôsobené správaním otca, ktorý podľa kolízneho opatrovníka odmieta spoluprácu a navrhované riešenia alebo aj správaním matky, ktorá podľa otca mu v styku s maloletým bráni. Otec dieťaťa súhlasil iba so znaleckým vyšetrením rodičov maloletého a s vyšetrením mal. A. Q. nesúhlasil. Z troch oznámení znalkyne o neúčasti otca na znaleckom psychologickom vyšetrení zo 10.01.2014, 18.03.2014 a 14.05.2014 mal súd preukázané, že otec dieťaťa znalkyni najskôr telefonicky a následne 2x písomne oznámil, že so znaleckým posudkom na maloleté dieťa nesúhlasí s odôvodnením, že dieťa počas vyjadrovania bude hovoriť len názor matky, bude sa báť povedať svoj vlastný slobodný názor a teda znalecké vyšetrenie bude neobjektívne. Poukázal, že dieťa nesmie byť počas vyjadrovania manipulované a vystavené nepatričnému ovplyvňovaniu, alebo nátlaku. Maloletý má právo vyjadrovať svoje vlastné slobodné názory a nie názory svojej matky. Znalecké vyšetrenie je preto podľa názoru otca neobjektívne a voči dieťaťu diskriminujúce a tým, že sa súd vyhráza súdnym predvedením, porušuje čl. 2 bodu 3 Ústavy SR, lebo ho núti, aby konal niečo, čo zákon neukladá, a to je povinnosť vedome spolupracovať so štátnymi orgánmi na porušovaní ľudských práv jeho maloletého syna. Znalkyňa uviedla, že sa domnieva, že postoj otca k znaleckému vyšetreniu je nelogický a kontroverzný. Práve týmto vyšetrením by sa vzájomný vzťah rodičov mohol potvrdiť, či objasniť. Znalkyňa poukázala, že znalecké vyšetrenie bez kontaktu s otcom nemôže poskytnúť znalkyni obraz o vzájomných vzťahoch, postojoch, výchovných prístupoch a vzájomnej akceptácie rodičov. Z uvedených

dôvodov znalkyňa preto spisový materiál vrátila tamojšiemu súdu späť bez vypracovaného znaleckého posudku. Z dvoch vyjadrení otca, zo dňa 10.02.2014 a 24.02.2014, ktoré otec adresoval znalkyni mal súd preukázané, že otec dieťaťa znalkyni 2x písomne oznámil, že so znaleckým posudkom na maloleté dieťa nesúhlasí. Znalecké dokazovanie nariadené uznesením tamojšieho súdu otec dieťaťa odmietol s odôvodnením, že dieťa žije s matkou, je ňou ovplyvňované a svoj názor preto vyjadriť nemôže. Dieťa je podľa názoru otca vystavené intenzívnemu programovaniu zo strany jeho matky. Poukázal na právo dieťaťa nebyť pred alebo počas vyjadrenia svojho slobodného názoru manipulované a vystavované nepatričnému ovplyvňovaniu alebo nátlaku. Za jediné možné riešenie vzniknutej situácie otec videl to, že súd musí dieťa vrátiť do jeho pôvodného prostredia výchovy obidvomi rodičmi v pomere 1/1, otec/matka, v ktorom dieťa žilo predtým, než do jeho života deštruktívne vstúpili štátne orgány. Matka dieťaťa vo svojej výpovedi, ako účastníčka konania uviedla, že je rozvedená a s maloletým A. Q. a s jej dvoma plnoletými dcérami z predchádzajúceho vzťahu rozvedeného manželstva bývala v čase podania návrhu vo vlastnom 3-izbovom byte. Náklady na bývanie mala mesačne vo výške 149 mesačne, v čom boli platby za plyn, elektrinu, fond opráv, za TV platila 10,- Eur mesačne, vodu 30 Eur mesačne, komunálny odpad 9 Eur mesačne a ďalšie výdavky má so svojimi osobnými potrebami a potrebami detí. Staršia z plnoletých dcér pracovala a mladšia študovala na vysokej škole. Jej otec jej prispieval na výživu sumou 250 Eur mesačne. Maloletý A. Q. mal v čase prvého rozhodnutia 5 rokov a chodil do materskej školy. Bol a je zdravý a matka má s ním výdavky bežné, primerané jeho veku a potrebám. Podľa vyjadrenia matky otec na výživu maloletého A. Q. od času, kedy odišiel z ich domácnosti (10/2009) prispel 20-krát sumou po 50,- Eur, ale od 01.07.2011 do 27.08.2012 na jeho potreby neprispieval ničím, dieťa nenavštevoval, styk upravený súdnym rozhodnutím nerealizoval a o dieťa sa žiadnym spôsobom nezaujímal. Matka pracovala ako špeciálna pedagogička na Základnej škole v C. so zárobkom asi 650 Eur mesačne. V súčasnosti sa pomery matky v rodinnom stave a bydlisku nezmenili. Je rozvedená a s maloletým A. Q. býva vo vlastnom 3-izbovom byte sama. Jej dve plnoleté dcéry sú vydaté a nežijú s matkou v spoločnej domácnosti. Náklady na bývanie má bývanie 216 Eur mesačne včítane energií, vody a TV. Na cestu do práce má náklady 60 Eur mesačne, telefón 24 Eur mesačne a za potraviny a drogeriu 400 Eur mesačne. Mal. A. Q. má 8 rokov, je žiakom 2. ročníka ZŠ. Je zdravý. Výdavky s ním má mesačne 25 Eur za školskú jedáleň, 6 Eur za školský klub, 8 Eur za ZUŠ, 40 Eur za oblečenie a obuv a 20 Eur za školské potreby, 20 Eur za športové potreby a hračky, 5 Eur za lieky, 30 Eur za tanečný klub, 20 Eur na športovú činnosť a 20 Eur na rekreácie a tábory. Matka pracuje v pozícii učiteľky na ZŠ v Y. s príjmom 770 Eur mesačne. Otec na potreby mal. A. platí od apríla 2013 mesačne sumou 80 Eur. Nakoľko otec súdom stanovené výživné neplatil riadne a včas, musela matka podať návrh na exekúciu. Otec sa o mal. A. od augusta 2013 vôbec nezaujíma. Potom, čo okresný súd v auguste 2012 rozhodol o úprave práv a povinností k mal. A., sa otec začal o A. Q. zaujímať, navštevoval ho, avšak s návštevami boli vždy problémy. Teraz otec dieťa nenavštevuje. Matka sa domnieva, že otec prestal navštevovať A. Q. z toho dôvodu, že maloletý začal navštevovať ZŠ a styk upravený pôvodne mu nevyhovoval. Návrh na zmenu v úprave styku si už potom otec nepodal a striktno trval na úprave styku 1:1. O syna sa v súčasnosti vôbec nezaujíma, nepýta sa na neho v škole a nepýta sa na neho ani u lekárky. Matka potvrdila, že s otcom dieťaťa vôbec nekomunikuje. Právny zástupca matky v časti konania o určenie výživného pre mal. A. Q. navrhol, za primerané možnostiam otca, ako aj potrebám maloletého a tiež s prihliadnutím na výlučnú osobnú starostlivosť matky o maloletého výživné vo výške 232 Eur mesačne, s účinnosťou od 20.10.2009 do 31.08.2013 a súčinnosťou 01.09.2013 navrhol určiť výživné sumou 300 Eur mesačne, s odôvodnením, že maloletý nastúpil na ZŠ a z toho dôvodu vzrástli primeraným spôsobom jeho potreby. Poukázal, že otec nad rámec peňažného plnenia neposkytoval žiadne vecné, ani iné plnenie v prospech maloletého a všetky jeho potreby tak zabezpečovala výlučne matka. V časti úpravy styku otca s maloletým, právny zástupca uviedol, že je treba vziať na zreteľ, že maloletý chodí už na základnú školu a teda jeho styk s otcom je potrebné upraviť tak, aby nedochádzalo k narušeniu jeho školskej dochádzky a prípravy na školu. Vzhľadom na vyjadrenie matky, z ktorého vyplýva, že otec už takmer dva roky styk s maloletým nerealizuje, navrhol za primerané upraviť styk otca s maloletým tak, že tento sa bude realizovať každý párný týždeň od piatku od 16.00 h. do nedele do 16.00 h. Pokiaľ ide o zameškané výživné, vzhľadom na jeho stále narastajúcu výšku, právny zástupca matky navrhol, aby bol otec zaviazaný toto plniť popri bežnom výživnom v splátkach najmenej po 200 Eur s odôvodnením, že aktuálne zárobkové pomery otca, ktorý nemá žiadnu inú vyživovaciu povinnosť, to umožňujú. Otec dieťaťa na pojednávaní dňa 16.12.2009 a neskôr písomným podaním zo dňa 11.11.2010 žiadal, aby súd zveril maloletého A. Q. do jeho osobnej starostlivosti s tým, že otec sa vzdal nároku na výživné pre maloletého A. Q.. Žiadal, aby súd matke neurčil povinnosť prispievať k jeho rukám na potreby maloletého. Uviedol, že matka je už raz rozvedená a z jej prvého manželstva má dve dcéry, v tom čase vo veku 18 a 20 rokov. Na základe predbežného opatrenia zo dňa 14.10.2009 bol maloletý A. Q. ponechaný v starostlivosti matky. Od toho

dňa sa začalo diať jeho veľké utrpenie pre maloletého A. Q., pretože jeho matka robila všetko možné aj nemožné, s cieľom brániť mu v styku s dieťaťom. Ďalej otec uviedol, že matka dieťaťa bránila v styku s deťmi aj svojmu prvému manželovi, ktorý musel mať styk upravený súdom. Z uvedeného dôvodu konanie matky označil za vypočítavosť a pomstu otcovi dieťaťa. Ani jedno ani druhé nie je v záujme maloletého. Zverením maloletého A. Q. do osobnej starostlivosti otca bude umožnené maloletému, aby mohol byť vychovávaný obidvomi rodičmi tak, aby mal pravidelný rovnoprávny a rovnocenný styk s obidvoma rodičmi. Na pojednávaní dňa 07.02.2011 otec uviedol, že pokiaľ sa jedná o možnosť zveriť maloletého A. Q. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, s touto alternatívou by súhlasil, aj keď pôvodne dal návrh na zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti. Na pojednávaní v konaní tamojšieho súdu, sp. zn. 31P/403/2009 dňa 06.04.2010 o úprave styku otca s maloletým A. Q. otec uviedol, že nežiada o striedavú starostlivosť, ale široký rozsah styku. V konaní o úpravu práv a povinností k maloletému A. Q. otec dieťaťa ku dňu 20.07.2012 podal 11 návrhov na nariadenie predbežných opatrení, ktorými žiadal, aby mu bol maloletý A. Q. do právoplatného rozhodnutia vo veci samej zverený do jeho osobnej starostlivosti, prípadne ponechaný v jeho starostlivosti. Ďalšie návrhy na nariadenie predbežných opatrení v počte 7 podal otec v konaní o úpravu styku s maloletým. Otec dieťaťa v ďalšom konaní súdu niekoľkokrát písomne oznámil, že vo veci maloletého sa nezúčastní žiadneho pojednávania až do doby, keď súd prinavrátí dôveru občanovi v súdnu moc a dodržiavanie práv a spravodlivosti. Na pojednávanie nariadené na deň 12.04.2012, 21.05.2012 a 27.08.2012 sa otec dieťaťa nedostavil, hoci mal doručenie predvolaní na pojednávania riadne a včas vykázané. Svoju neúčast na pojednávaní vždy súdu oznámil s odôvodnením, že súd je zaujatý a je zbytočné, aby sa zúčastňoval pojednávania. Otec dieťaťa svojim prípisom zo dňa 27.11.2014 označeným ako upovedomenie, oznámil súdu, že pojednávania nariadeného súdom na deň 27.11.2014 sa nezúčastní s odôvodnením, že žiada Okresný súd zabezpečiť rovnosť účastníkov v tomto konaní. Uviedol, že v konaní sa rozhoduje výhradne podľa toho, ktorý z rodičov je akého pohlavia, čo sa v demokratických spoločnostiach nazýva diskrimináciou na základe pohlavia. Podľa názoru otca je takéto konanie na Okresnom súde Trenčín štandardnou zásadou rozhodovania vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. Q.. V závere svojho upovedomenia otec uviedol, že vo veci súdnej frašky č.k. 32P/171/2009 - článok 32 Ústavy SR ho oprávňuje postaviť sa na odpor proti odstraňovaniu demokratického poriadku základných ľudských práv a slobôd, ktorého sa opakovane dopúšťajú štátne orgány vo veci 32P/171/2009. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-949 zo dňa 27.11.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 17.12.2014 súd uložil rodičom mal. A. Q., aby spolu s maloletým A. Q., aby spolu s maloletým A. Q. navštívili Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín z dôvodu vypočutia maloletého dieťaťa spolu s matkou a otcom psychologom Referátu poradensko-psychologických služieb za účelom zistenia vzájomných vzťahov maloletého k otcovi, z akých dôvodov došlo k prerušeniu vzťahov medzi otcom a dieťaťom, psycholog mal zistiť správanie a prístup oboch rodičov k maloletému dieťaťu a navzájom rodičov voči sebe a to aj pred maloletým dieťaťom, aký druh starostlivosti je pre maloletého A. vhodnejší s prihliadnutím na záujmy maloletého, na jeho citové väzby a schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, či matka rešpektuje výchovnú rolu a dôležitosť otca v živote maloletého dieťaťa a či uznáva, že otec je dobrým rodičom, či otec rešpektuje výchovnú rolu a dôležitosť matky v živote maloletého dieťaťa a či uznáva, že matka je dobrým rodičom, ktorá z možností zverenia maloletého dieťaťa (do osobnej starostlivosti matky, do osobnej starostlivosti otca, alebo do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov) je pre maloleté dieťa s ohľadom na jeho záujmy vhodnejšou, akým spôsobom a v akom rozsahu je vhodné upraviť styk maloletého dieťaťa s rodičom, ktorému by nebolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti v prípade, ak by nebola striedavá osobná starostlivosť pre maloletého vhodnou, alebo rodičia, alebo niektorý z rodičov, o striedavú osobnú starostlivosť nebude mať záujem. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-950 zo dňa 27.11.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/1/2015-965 dňa 02.03.2015 súd uložil otcovi mal. A. Q. poriadkovú pokutu vo výške 100 Eur. Dôvodom uloženia poriadkovej pokuty bola skutočnosť, že otec napriek riadne doručenému predvolaniu na pojednávanie sa na pojednávanie nariadené na deň 27.11.2014 nedostavil a svoju neúčast neospravedlnil. V deň pojednávania doručil súdu upovedomenie o neúčasti na pojednávaní, v ktorom súdu oznámil, že sa pojednávania nezúčastní, pretože tunajší súd nezabezpečil v tomto konaní rovnosť účastníkov konania, porušuje práva účastníkov konania a tiež poukázal na článok 32 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý ho oprávňuje postaviť sa na odpor proti odstraňovaniu demokratického poriadku základných ľudských práv a slobôd, ktorého sa opakovane dopúšťajú štátne orgány vo veci 32P/171/2009. Zo správy z poradensko - psychologického procesu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín zo dňa 07.04.2015 mal súd preukázané, že obaja rodičia boli dňa 23.03.2015 pozvaní za účelom psychologické konzultácie, ohľadne starostlivosti o maloletého dieťaťa. Matka maloletého sa dostavila, otec dieťaťa sa nedostavil, pričom sa úradu nepodarilo nadviazať

s otcom telefonický kontakt niekoľkokrát, napriek tomu, že otec maloletého prevzatie pozvánky potvrdil svojim podpisom dňa 12.03.2015. Úrad sa snažil otca telefonicky skontaktovať približne v období koncom februára a začiatkom marca 2015, avšak neúspešne. Z informácií od matky úrad poukázal, že psychologicko-právny spor trvá už od roku 2009 a do sporu je zapojené aj dieťa. Počas týchto rokov sa opakuje už druhýkrát vzorec správania otca dieťaťa, ktorý sa prejavuje v citovom nadviazaní maloletého na svoju osobu a neskôr si dieťa nevšíma a odmieta ho. V októbri 2015 by to bolo teda druhý rok, čo svojho syna nenavštevuje. Otec u dieťaťa vyvoláva pocit viny, sklamania, zlyhania, uzatvárania sa do seba a negativistické vnímanie vlastnej osoby. U maloletého dieťaťa v jeho veku sú to potrebné premenné, aby mal v dospelosti problémy so vzťahmi, nehovoriac o osobnostných problémoch. Z psychologického hľadiska je veľmi vážne ohrozený vývoj dieťaťa. Takéto správanie zo strany rodiča zaručuje v budúcnosti maloletého návštevy u klinického psychológa, resp. psychiatra. Postup psychológa Referátu poradensko-psychologických služieb úradu je taký, že pracuje najskôr s rodičmi, nakoľko sa môže dopracovať k rodičovskej dohode. Tým, že sa otec maloletého na konzultácie nedostavil, nie je možná ďalšia práca s rodinou z dôvodu efektívnosti. Súd v konaní po zrušení rozsudku tamojšieho súdu č. k. 30P/174/2011-205 zo dňa 27.08.2012 uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4CoP/105/2012 - 616 zo dňa 10.01.2013 otca dieťaťa nevypočul. Tento sa napriek 2 krát riadne doručenému predvolaniu na pojednávanie dňa 27.11.2014 a 22.06.2015 a právoplatne uloženou poriadkovej pokute na konanie nedostavil a svoju neúčast' neospravedlnil. V deň pojednávania 22.06.2015 doručil súdu upovedomenie o jeho neúčasti na pojednávaní, v ktorom súdu oznámil, že pojednávania sa nezúčastní s odôvodnením, že vo veci 32P/171/2009 nemá rovnaké práva a rovnaké postavenie účastníka konania ako má matka, s poukazom na čl.12, čl.17 ods.1, čl. 19 ods.2, čl. 32, šl. 47 ods.3 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 2, čl.3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, § 18 O.s.p. a uznesenia Okresného súdu Trenčín č.k. 32O/171/2009-58 zo dňa 15.01.2010. Poukázal, že konanie vo veci starostlivosti o mal. A. Q. vedené na Okresnom súde Trenčín trvá od roku 2009, už neuveriteľných 6 rokov a za celú dobu Okresný súd Trenčín nezabezpečil pre maloletého a jeho otca rovnaké postavenie v konaní, ako má matka dieťaťa. V závere 11 stranového odôvodnenia svojej neúčasti na pojednávaní otec uviedol, že k takémuto postupu ho oprávňuje článok 32 Ústavy SR. Vzhľadom na bezmocnosť, ktorú prežíva je toto jediný nástroj, ako môže bojovať s diskrimináciou v nespravodlivom procese, ktorý zbabrala konajúca sudkyňa v konaní 32P/171/2009. Súd preto prejednal vec, podľa § 10I ods. 2 O.s.p., v jeho neprítomnosti, pričom prihliadol na obsah spisu, doposiaľ vykonané listinné dôkazy a platnú právnu úpravu Zákona o rodine. Zo správ o príjme matky od jej zamestnávateľa VII.ZŠ Trenčín mal súd preukázané, že matka dieťaťa v čase od za 08-12/2011 mala priemerný mesačný zárobok vo výške 469,36 Eur, v roku 2011 vo výške 804,28 Eur mesačne, za obdobie 1-3/2012 mala priemerný mesačný príjem vo výške 609,77 Eur a za 4-7/2012 mala priemerný mesačný zárobok vo výške 676,64 Eur. Za obdobie 8/2012 až 1/2014 mala matka priemerný zárobok 707,51 Eur včítane daňového bonusu. Za obdobie od 17.01.2014 do 30.06.2014 mala matka priemerný zárobok 744,52 Eur mesačne, z dohody o pracovnej činnosti za obdobie od 10/2014 do 4/2015 mala matka priemerný príjem 16,33 Eur mesačne a za obdobie od 7/2014 do 4/2015 mala matka priemerný zárobok 724 Eur mesačne. Zo správy ÚPSVaR Trenčín mal súd preukázané, že matka dieťaťa poberala v čase od 01.01.2010 do 31.05.2011 rodičovský príspevok vo výške 164,22 Eur mesačne, prídavky na 3 deti v sume 66,03 Eur, od 01.06.2011 do 31.12.2011 v sume 44,02 Eur a od 01.01.2012 do 8/2012 v sume 45,03 Eur mesačne. V ďalšom období, až doteraz matka pobera prídavky na dve deti 47,08 Eur mesačne. Zo správ o príjme otca od jeho zamestnávateľov a Sociálnej poisťovne ústredie mal súd preukázané, že otec dieťaťa pracoval v čase od 01.10.2010 do 30.09.2011 v spoločnosti PB W., a.s. D., s priemerným príjmom 1333,68 Eur mesačne, v čase od 01.10.2011 do 25.10.2011 bol otec maloletého v evidencii uchádzačov o zamestnanie, v čase od 10/2011 do 4/2012 pracoval otec v spoločnosti K. Z., s.r.o., V., s priemerným príjmom 1.152,42 Eur mesačne, v čase od 5-7/2012 pracoval otec v spoločnosti K. Z., s.r.o., V. s priemerným príjmom 1.067,31 Eur mesačne, v čase od 8-10/2012 pracoval otec v spoločnosti T. W. Z., s.r.o. D., s priemerným príjmom XXXX,XX Eur mesačne. V čase od 13.11.2012 do 19.04.2013 bol otec maloletého v evidencii uchádzačov o zamestnanie a poberal dávku v nezamestnanosti v 11/2012 vo výške 287,30 Eur a v 12/2012 vo výške 494,80 Eur mesačne. V čase od 01.01.2013 do 6/2014 pracoval otec v spoločnosti B. W., s.r.o., A., s priemerným zárobkom 1.830,41 Eur a od 6/2014 do 5/2015 pracuje otec v spoločnosti B. W., s.r.o., A., s priemerným príjmom 1.427,02 Eur mesačne. Z prehľadu stretnutí otca s maloletým A. Q., ktorý súdu predložila matka maloletého za obdobie od roku 2011 doteraz mal súd preukázané, že otec si v roku 2011 právo na styk s maloletým A. Q. neuplatnil ani jeden krát. V roku 2012 sa otec s maloletým A. Q. začal stretávať od 11.09.2012 a do 30.08.2013 prebiehali stretnutia podľa uznesenia o nariadení predbežného opatrenia takmer pravidelne, s výnimkou stretnutia, ktoré sa v dňoch 21.11. až 23.11. 2012 nekonalo pre chorobu dieťaťa, v dňoch 22.05.2013

a 05.06.2013 si otec dieťa neprišiel prevziať a v dňoch 26.07.2013, 09.08.2013 a 21.08.2013 otec nevrátil dieťa v stanovenom termíne. Od 30.08.2013 doteraz, otec dieťa nenavštívil a ani si právo na styk s maloletým neuplatnil. Kolízna opatrovníčka uviedla, že v súčasnej dobe k rozhodnutiu súdu nie je potrebné vypočutie maloletého. O toto sa ÚPSVaR Trenčín snažil niekoľkokrát, čo otec vždy znehoval napriek tomu, že práve týmto argumentom, ako je vypočutie názoru maloletého, vo svojich vyjadreniach operuje i napriek tomu, že pohovor, ktorý mal byť vykonaný na RPPS ÚPSVaR Trenčín, mal vykonať psychológ ÚPSVaR Trenčín, ktorý je mužského pohlavia. V súčasnej dobe je maloletý vo výlučnej starostlivosti matky už po dobu takmer 2 rokov, kedy si otec svoje práva žiadnym spôsobom neuplatňuje, je preto prirodzené, že názor maloletého môže byť ovplyvnený matkiným výchovným pôsobením. Otec podľa názoru kolízneho opatrovníka mal dostatočný priestor k tomu, aby sa aj on podieľal na formovaní a výchove mal. A. Q., napriek tomu si otec svoje rodičovské práva uplatňuje skôr len ústnou formou. Tiež poukázal, že v čase, keď nebolo ukončené konanie o úprave práv a povinností, otec ÚPSVaR Trenčín neudelil súhlas k tomu, aby mohlo byť mal. dieťa vypočuté ÚPSVaR Trenčín, príp. kolíznym opatrovníkom. Z už uvedených skutočností preto kolízny opatrovník odporučil súdu maloletého zveriť do osobnej starostlivosti matky, vzhľadom k zmene pomerov na strane maloletého, ktorá nastala nástupom maloletého na 1. stupeň ZŠ a tiež vzhľadom k priestoru na ďalšie zvyšovanie vyživovacej povinnosti do budúcnosti, odporučil otca zaviazat' k plneniu vyživovacej povinnosti vo výške 200 Eur od podania návrhu do právoplatnosti uznesenia o úprave práv a povinností a 250 Eur sumou po právoplatnosti tohto rozsudku. Čo sa týka úpravy styku, odporučil kolízny opatrovník upraviť styk otca s maloletým tak, ako navrhla matka, od piatka od 16.00 h. do nedele do 16.00 h.. Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že návrh matky a návrh otca bol podaný dôvodne. Keďže rodičia maloletého spolu nežijú, bolo potrebné upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností k mal. A. Q. a to najmä určiť, ktorému z rodičov bude mal. A. Q. zverený do osobnej starostlivosti. Pri rozhodovaní o tejto otázke musí súd prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, musí dbať najmä na jeho citové väzby a vývinové potreby dieťaťa a tiež na to, aby boli zabezpečené čo najpriaznivejšie podmienky pre jeho zdarný a zdravý vývoj. V danom prípade súd vzal do úvahy skutočnosť, že maloletý A. Q. žije s matkou, ktorá mu zabezpečuje všetku starostlivosť od jeho narodenia. Rodičia maloletého od októbra 2009 nežijú v spoločnej domácnosti a otec dieťaťa od januára 2011 až do augusta 2012, kedy tunajší súd prvá krát rozhodol o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky dieťa vôbec nenavštevoval a nerealizoval ani styk upravený rozhodnutím tamojšieho súdu, podľa ktorého bol jeho styk s maloletým upravený tak, že maloletý má byť v jeho starostlivosti 3 dni v párnom a 2 dni v nepárnom týždni. Od septembra 2012 až do augusta 2013 otec dieťa s určitou pravidelnosťou realizoval stretnutia s maloletým A. Q., avšak od septembra 2013 doteraz nenavštívil otec maloletého ani jeden krát. Otec dieťaťa sa opakovane neúspešne pokúšal o zverenie maloletého do osobnej starostlivosti prostredníctvom predbežných opatrení. Súdy a kolízneho opatrovníka označil za zaujaté, z dôvodu pohlavia a konanie nazval fraškou. Súdom nariadené znalecké dokazovanie opakovane odmietol, opakovane sa odmietol sa zúčastniť súdom nariadených pojednávaní aj za situácie, že mu bola súdom uložená poriadková pokuta 100 Eur. Za jediné možné riešenie vzniknutej situácie otec videl to, že súd musí dieťa vrátiť do jeho pôvodného prostredia výchovy obidvomi rodičmi v pomere 1/1, otec/matka, v ktorom dieťa žilo predtým. Vzhľadom na skutočnosť, že vrátenie dieťaťa do pôvodného prostredia, je absolútne nereálne, (matka ani otec nemienia obnoviť spolužitie) otec od augusta 2013 opäť realizoval svoje jednanie ako v roku 2012, kedy dieťa nenavštívil a úplne sa prestal oň zaujímať, čo trvá opäť už viac ako jeden a pol roka. S poukazom na doplnené dokazovanie vykonané v intenciách odvolacieho súdu preto súd zveril maloletého A. Q. do osobnej starostlivosti matky s tým, že právo zastupovať a spravovať majetok maloletého A. Q. majú obaja rodičia a na návrh otca dieťaťa na zverenie maloletého A. Q. do jeho osobnej starostlivosti zamietol. V otázke určenia výšky výživného súd prihliadol na odôvodnené potreby maloletého, ktorý mal v čase začatia konania 2 roky a 7 mesiacov, bol v starostlivosti matky, neskôr navštevoval materskú školu. Za uvedené obdobie považoval súd za primerané možnostiam a schopnostiam otca určiť vyživovaciu povinnosť pre mal. A. Q. sumou 230 Eur mesačne, s účinnosťou od 20.10.2009 do 31.08.2014, z čoho čiastku 60,- Eur mesačne bude otec dieťaťa zasielať na osobitný účet maloletého za účelom tvorby úspor. S účinnosťou od 01.09.2014 mal súd za primerané z dôvodu zmeny v pomeroch na strane maloletého, ktorý sa stal žiakom základnej školy určiť otcovi povinnosť prispievať maloletému A. Q. výživným vo výške 300 Eur mesačne, z čoho čiastku 60,- Eur mesačne bude otec dieťaťa zasielať na osobitný účet maloletého za účelom tvorby úspor. Takto stanovená výška výživného je podľa názoru súdu primeraná aj veku a potrebám maloletého, ktorý má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Súd pri rozhodovaní o výške výživného pre mal. A. Q. zo strany otca vychádzal z príjmov otca a matky za obdobie od roku 2010 do 2015 u otca v priemernej výške 1333,68 Eur, 1.152,42 Eur, 1.067,31 Eur, 1333,68 Eur, 1.830,41 Eur a 1.427,02 Eur mesačne a u

matky prihladal na jej príjem najskôr iba z materských dávok a neskôr z príjmu vo výške od 469,36 Eur, 804,28 Eur, 676,64 Eur, 707,51 Eur včítane daňového bonusu, 744,52 Eur a 724 Eur mesačne, pričom povinnosť matky prispievať maloletému na jeho výživu je vyvážená aj jej starostlivosťou o maloletého A. Q., osobitne v jeho útlom a predškolskom veku. M. na určenie výživného so spätnou účinnosťou podľa návrhu matky od 20.10.2009 doteraz, vyčíslil súd súčasne aj výšku dlžného výživného zo strany otca vo výške 10.085,80 Eur z titulu bežného výživného (12 dní mesiaca 10/2009 = 65,80 Eur, plus mesiace 11/2009 až 8/2013, spolu 46 mesiacov x 170,- Eur = 7885,80 Eur, plus mesiace 9/2013 až 6/2015 spolu 22 mesiacov x 240 Eur mesačne = 5280 Eur mínus spolu uhradené výživné 3.080 Eur (50,- Eur mesačne x 20 mesiacov za obdobie od 20.10.2009 do 08/2012 = 1.000,- Eur a 80 Eur mesačne x 26 mesiacov za obdobie od vykonateľnosti predbežného opatrenia č.k. 32P/171/2009-648 zo dňa 30.04.2015 = 2.080 Eur). Dlž na výživnom pre mal. A. Q. z titulu tvorby úspor za obdobie od 20.10.2009 doteraz je vo výške 3.503,22 Eur (12 dní mesiaca 10/2009 = 23,22 Eur, plus mesiace 11/2009 až 6/2015, spolu 58 mesiacov x 60,- Eur = 3480 Eur). V súlade s ustanovením § 160 ods. 1 O.s.p. súd povolil otcovi dieťaťa dlžné výživné splácať v mesačných splátkach po 100,- Eur za podmienok, ktoré sú uvedené vo výroku tohto rozsudku. O úprave styku otca s maloletým A. Q. súd rozhodol podľa návrhu matky, nakoľko otec napriek svojmu návrhu na zmenu v úprave styku doteraz široko upravený styk nerealizuje už takmer 2 roky a žiadny iný návrh na úpravu styku otec nepodal. Styk otca s maloletým A. Q. tak, že otec bude oprávnený stykať sa s maloletým každý párný týždeň v piatok od 16.00 h. do nedele do 16.00 h bude primeraný nielen z hľadiska školských potrieb a mimoškolských záujmov maloletého, ale vzhľadom na skutočnosť, že otec maloletého pracuje počas týždňa v Bratislave bude môcť v čase príchodu do jeho bydliska realizovať i styk s maloletým, pokiaľ zmení svoje postojie a o stretnutia s maloletým bude mať záujem. Právne vec posúdil podľa § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 63 ods. 3, 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 25 ods. 1, 2, § 26 Zákona o rodine, § 160 ods. 1 O.s.p.. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., keď žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa a maloletý v zastúpení otca. Dôvodil tým, že rozsudok súdu je nepreskúmateľný, účelovo manipuluje so skutočnosťami, zatajuje dôležité informácie a porušuje platnú legislatívu, Ústavu SR, medzinárodné dohovory a porušuje judikáty Ústavného súdu SR, Najvyššieho súdu SR. Rozsudok je jedným obrovským porušením ľudských práv maloletého A. Q. a jeho otca, kde okresný súd diskriminuje maloletého na základe veku a otca na základe pohlavia. Namietal na rýchlosť rozhodovania v danej veci, ktorá trvá už 6 rokov, pričom podľa § 176 ods. 3 O.s.p. má súd povinnosť vo veci starostlivosti súdu o maloletého rozhodnúť v lehote 6 mesiacov. Sťažoval sa tak na prieťahy v súdnom konaní a žiadal, aby sa odvolací súd vypořiadal aj so skutočnosťou, že Okresný súd Trenčín odmieta vec rozhodnúť ústavne súladným spôsobom. Ďalej namietal, že kolízny opatrovník maloletého ÚPSVaR Trenčín nekonal tak, ako mu to ukladá § 61 ods. 1 Zákona o rodine, nepodal odvolanie proti uzneseniu 32P/171/2009-6 z 03.06.2009 z dôvodu, že v tomto uznesení okresný súd nevymedzil rozsah práva a povinností kolízneho opatrovníka, a tak tým spôsobil maloletému ujmu na jeho právach a jeho oprávnených záujmoch, a zabránil mu v prístupe k súdu. Maloletý nie je preto nikým v konaní zastupovaný podľa § 31, § 60 a § 61 Zákona o rodine. Rovnaká vada v konaní sa týka aj všetkých ďalších uznesení o ustanovení kolízneho opatrovníka maloletému, ktoré sa vzťahujú ku konaniu 32P/171/2009. Podľa rozsudku sa otec dňa 27.11.2014 nedostavil na pojednávanie a sa neospravedlnil. Toto tvrdenie považoval za klamstvo, nakoľko otec vždy pred zahájením pojednávania doručil súdu informáciu, že sa pojednávania nezúčastní. Napriek tomu, mu súd uložil poriadkovú pokutu. Osoba oprávnená zastupovať ÚPSVaR Trenčín sa ani raz osobne nedostavila na pojednávania a ani raz sa neospravedlnila. Pýtal sa, koľko pokút konajúca sudkyňa uložila tejto osobe. Žiadal, aby odvolací súd dodatočne vyrubil poriadkové pokuty ÚPSVaR za každú neospravedlnenú neúčast na pojednávaniach. Otec opakovane písomne oznamoval súdu, že sa nezúčastní pojednávania v danej veci z dôvodu, že okresný súd a kolízny opatrovník opakovane, vedome a úmyselne bránia maloletému v jeho práve byť v konaní počutý podľa čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa v spojení so Všeobecnými komentármi č. 10, 12, 13, 14 k Dohovoru o právach dieťaťa. Maloletý mal mať právo na prístup k procesom odvolania alebo sťažnosti. Jeho návrhy, námietky, odvolania sú slovenskými štátnymi orgánmi automaticky zamietané iba preto, že je mužského pohlavia, čím je účinné použitie zákonných prostriedkov znemožnené. Okresný súd Trenčín má povinnosť veľmi vážne sa zaoberať argumentáciou otca, ak otec dieťaťa postupuje podľa čl. 32 Ústavy SR, pretože sa občana SR postaví na odpor štátnym orgánom SR, a to už je veľmi vážna situácia, kde sa nedá vylúčiť, že otec oprávnenne postupuje podľa čl. 32 Ústavy SR. Okresný súd sa riadne nevypořiadal s dôvodmi, na základe ktorých sa nezúčastňoval pojednávania, najmä odmietol po celú dobu trvania konania maloletému dať

možnosť, aby nadobudol svoj vlastný slobodný názor v styku s obidvoma rodičmi v pomere 1/1 otec/matka. Otcovi nie sú známe žiadne objektívne dôvody, ktoré by bránili stretávaniu sa maloletého s obidvoma rodičmi v pomere 1/1 otec/matka. Vyslovil názor, že na strane žien v slovenských štátnych orgánoch je veľa subjektívnych dôvodov, že otcovia sú zlými rodičmi a musia preukázať, že sú dobrými rodičmi, keď najskôr musia ísť na detektor lži, ku znalcovi, a ak to otcovia nedokážu, tak nebudú mať s dieťaťom rozsah styku 1/1. Žiadal, aby odvolací súd odpovedal na otázku, aké objektívne prekážky bránili počas konania tomu, že sa nemohli dieťa a otec stretávať v pomere 1/1 otec/matka a ako sa okresný súd vypořiadal s tým, že sa otec postavil na odpor podľa čl. 32 Ústavy SR. Vytýkal ďalej súdu, že rozhodol o návrhoch matky iba na základe informácií a argumentov od matky a nerozhodol o návrhoch otca a odignoroval informácie a argumenty otca. Aj po opakovanom prečítaní rozsudku sa dočítal, že je ako otec maloletého zlý rodič, horší rodič a najhorší rodič a matka maloletého je dobrý rodič, lepší rodič, najlepší rodič. Konajúca sudkyňa od roku 2009, kedy uznesením ponechala maloletého A. Q. v starostlivosti matky de-facto rozhodla, že v rozsudku bude za každú cenu maloletý zverený matke dieťaťu. Považoval za zrejmé, že Okresný súd Trenčín pri konštrukcii rozsudku vychádzal z predpokladu, že na odvolacom súde nebude nikto študovať celý spis, ktorý má cca 1000 strán a spolu s ostatnými spojenými spismi má rozsah cca 2000 strán. Poukazoval, že okresný súd manipuloval v rozsudku so skutočnosťami, keď spochybňoval otca, účelovo poprehadzoval informácie z pojednávania zo dňa 07.02.2011 a 06.04.2010. Súd sa vôbec nezaoberal dôvodmi, prečo bolo dieťa ponechané v starostlivosti matky predbežným opatrením, v ktorom ho súd obvinil zo spáchania skutkov, ktoré doteraz neboli potvrdené. Žiadal súd, aby zahájil dokazovanie o týchto obvineniach, ktoré proti nemu vzniesla matka, súd však všetky jeho žiadosti a návrhy zamietol. Doteraz nedostal odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky, ktoré položil. Súd sa tak nevypořiadal s obvinením zo strany matky, v ktorom matka obvinila otca z údajného páchania násillia na nej a dieťaťu, čím porušil garantované ľudské práva maloletého a jeho otca. Ako občan SR má právo na zachovanie jeho ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Tým, že ho matka maloletého obvinila z údajného násillia, ktoré súdy odmietajú objasniť, tak tým mu tieto súdy spôsobujú 6 rokov traumy. Matka maloletého opakovane bránila v stretávaní sa dieťaťu a otca, znemožňovala realizovať stretnutia a dieťa pred ním beztrešne skrývala. Opakovane na tieto skutočnosti upozorňoval a opakovanie tieto smutné skutočnosti konajúce súdy a kolízny opatrovník odignorovali. V ďalšom rozpísal, kedy mu bolo bránené v styku s maloletým. Ak chce súd hľadať príčiny, prečo sa dieťa a otec už 24 mesiacov nestretávajú, tak jednou z príčin je ľahostajnosť súdu k upovedomeniam o tom, že matka opakovane bráni v styku dieťaťu s otcom. Keď 6 rokov otec bojuje proti nespravodlivosti tak jediné, čo konajúci súd urobí, je rozhodnutie o vyšetrení dieťaťu znalcom, pričom dieťa je obeť svojej matky, ktorá má vážne psychické problémy ako konajúci súd to ignoruje, pretože konajúca sudkyňa je rovnakého pohlavia ako matka. Ďalej vytýka súdu, že nepredvolal svedkov, ktorých zoznam súdu zaslal. O dosiahnutie rodičovskej dohody sa pokúšal aj kolízny opatrovník, avšak kvôli neochote matky dohodnúť sa, táto aktivita bola neúspešná. K znaleckému dokazovaniu uviedol, že okresný súd mal v spise dosť dôkazov, s ktorými mal povinnosť sa najprv vypořadať, a až potom zaťažovať rodičov ďalšími vyšetreniami znalcami, či pracovníkmi ÚPSVaR Trenčín. Opakovane písomne vyjadril súhlas so znaleckým vyšetrením iba rodičov maloletého. Súdu oznámil, že so znaleckým vyšetrením maloletého súhlasí za podmienky, že dieťaťu bude umožnené nadobudnúť svoj vlastný názor, ktorý syn mal, keď bol rovnako často s otcom a s matkou. Ak dieťa dostane možnosť opäť nadobudnúť vlastný názor, tak nevidel problém so znaleckým vyšetrením dieťaťu, i keď si myslí, že pozornosť znalcov treba zamerať na matku maloletého. Mal za to, že ak chce ktokoľvek zistiť príčinu prerušenia stretávania sa dieťaťu a otca, tak jedným z dôvodov, prečo dieťa a otec postupne rezignujeme, je absolútna ignorancia slovenských štátnych orgánov vo vzťahu k informáciám, ktoré ako otec doručil počas tohto procesu. Okresný súd po celú dobu konania odmietol zrušiť predbežné opatrenie zo dňa 14.10.2009 podľa § 77 ods. 2 O.s.p., a tým naplnil podstatu diskriminácie otca na základe pohlavia a porušil hrubým a násilným spôsobom právo dieťaťu a otca na princíp rovnosti zbraní. Okresný súd vytrhol maloletého z jeho prirodzeného prostredia bez toho, aby ho vo veci vypočul, obmedzil osobnú slobodu dieťaťu a spôsobil, že maloletý je v súčasnosti intenzívne preprogramovaný svojou matkou. Preto dieťa v súčasnosti potrebuje návrat do náruče otca, aby si dieťa mohlo vyčistiť svoju myseľ o nepriateľských programoch od jeho matky, a aby mohlo slobodne povedať v konaní svoj slobodný názor. Následne uviedol rozsah a štruktúru styku otca s dieťaťom. Opakovane žiadal v súvislosti so stykom s maloletým, aby štátne orgány vykonali nápravu a nastavili styk v súlade s právami, potrebami a záujmami maloletého, avšak štátne orgány zostali hluché a ignorovali jeho informácie. Opakovane informoval, že maloletého pravidelne bolí bruško a hlavička vždy vtedy, keď sa dozvedel, že dnes musí ísť naspäť k matke /rozsah styku s otcom 2 dni-3dni, 2dni-3dni/. Maloletý sa nechcel opakovane vracieť k matke, keď mu bolo s otcom dobre, chcel byť s otcom, ale nikto ho nepočúval, a on mu nemal

ako pomôcť. Syn ho obviňoval, že ho nemá rád. Štátne orgány tak nereagovali na potreby a záujmy maloletého. Štátne orgány preto opakovane informoval o dôvodoch, prečo musel prerušiť styk so synom, konajúc tak v záujme dieťaťa. Poukázal na Vysvetľujúce memorandum k odporúčaniam č. R/93/2. Žiadal, aby odvolací súd okamžite zrušil uznesenie Okresného súdu Trenčín 32P/171/2009-6 z 03.06.2009 o ustanovení ÚPSVaR Trenčín za kolízneho opatrovníka maloletému a ustanovil ÚPSVaR Bratislava, ktorý dlhodobo vykazuje najlepšie výsledky v zastupovaní detí v konaniach. Poukázal v tejto súvislosti na diskriminačnú žalobu otca proti ÚPSVaR Trenčín v konaní 18C/12/2014. V ďalšom poukázal na dôvodovú správu k vládnjej novele Zákona o rodine, v ktorej sa zákonodarca opakovane odvoláva na Všeobecné komentáre č. 12, č. 14 k Dohovoru o právach dieťaťa a dôvodovú správu k vládnemu návrhu zákona Civilný mimosporový poriadok, v ktorej sa zákonodarca odvoláva na Všeobecné komentáre č. 10, č. 12, č. 14 Dohovoru o právach dieťaťa a na viaceré nálezy a uznesenia Ústavného súdu SR a rozsudok a uznesenia Najvyššieho súdu SR. K určeniu výšky výživného uviedol, že súd sa pri výpočte výživného opiera o neúplné, nepresné, či zavádzajúce informácie. Dobrovoľne odišiel zo zamestnania, aby bol prítom, keď sa bude syn učiť chodiť a rozprávať. Staral sa o syna, venoval sa mu, hrali sa spolu, dieťa ho výrazne preferovalo a matka sa s týmto nevedela vyrovať. Za tragický dôsledok diskriminačného prístupu súdu k právam dieťaťa považoval to, že má povinnosť platiť výživné, pretože je plnohodnotný rodič, avšak súčasne mu súd bezdôvodne bráni vo výchove dieťaťa, pretože podľa súdu nie je plnohodnotný rodič. Namietal, že pri výpočte výšky výživného súd neuviedol, s akými nákladmi otca počítal na bývanie, na bežný život, na zabezpečenie a udržanie zamestnania, na kúpu bytu do osobného vlastníctva. Ak má matka nízky príjem, tak nič nebráni tomu, aby mal maloletý styk s obidvoma rodičmi v rozsahu otec/matka týždeň/týždeň a v období, kedy bude dieťa s otcom, môže matka pracovať v druhom zamestnaní, aby mala dostatočný príjem. Bolo by spravodlivé, aby mal súd rovnaký meter na obidvoch rodičov. Hovorí sa tomu nediskriminovanie otca na základe pohlavia. Od čoho sa odvíjajú konkrétne časové obdobia, za ktoré má platiť na maloletého výživné, nevie, sú tam iba stanovené dátumy. Ďalej namietal, že súd neposudzoval celý majetok rodičov, matka vlastní veľký trojizbový byt a garáž, k tomu auto, otec nevládni žiadny nehnuteľný majetok a vlastní auto. Keďže matka vlastní dve nehnuteľnosti, vyčítal súdu, že ich nezapočítal do majetku matky. Matka maloletého má tak nehnuteľný majetok s hodnotou cca 150 000 eur a otec nemá žiadny nehnuteľný majetok, teda 0 eur. Poukázal na to, že počas trvania procesu žije v podnájme, nevládni nehnuteľnosť. V odvolaní zo dňa 18.09.2012 vo veci rozsudku 32P/171/2009-540 z 27.08.2012 podrobne vysvetlil súdu, že ešte nedávno bol na tom finančne zle, zaťažný úvermi a kontokorentami. Bol tesne pred osobným bankrotom, situáciu zvládol a chce zabezpečiť maloletému rovnaké majetkové pomery ako matka, t. j. vlastné bývanie. Aby si mohol zobrať z banky hypotéku, potrebuje byť v dobrej finančnej kondícii. Výpočet výšky výživného a kto má komu platiť výživné na dieťa sú v rozsudku nepreskúmateľné, pretože súd sa nevyporiadal s majetkovými pomermi rodičov vo finančnom vyjadrení. Nie je mu jasné, ako boli určené konkrétne dátumy postupného zvyšovania sumy výživného na maloletého. Môže sa len domnievať, že sa táto suma odvíja od rozsahu styku dieťaťa s otcom. Ďalej tvrdil, že okresný súd porušil § 24 ods. 2 Zákona o rodine, t. j. neskúmal, či je striedavá osobná starostlivosť v záujme maloletého. Mal za to, že matka maloletého je zdrojom všetkých konfliktov medzi rodičmi, odmietla všetky návrhy na dohodu rodičov, všetko negovala a za odmenu jej súd zveril maloletého do osobnej starostlivosti. Toto konanie považoval za nespravodlivé súdnu frašku, kde okresný súd porušil jeden paragraf za druhým a jednu medzinárodnú zmluvu za druhou, čo považoval za zlyhanie súdneho systému a vôbec systému na ochranu detí. Otec nerealizuje styk so synom, pretože ho chráni pred úplne zbytočnými psychosomatickými bolesťami bruška a hlavy, otec chráni právo dieťaťa na šťastné detstvo bez psychosomatických bolestí, ktoré mu úmyselne spôsobuje okresný súd svojimi úplne nezmyselnými, diskriminačnými rozhodnutiami o rozsahu a štruktúre styku dieťaťa a otca. Okresný súd sa rozhodol potrestať otca a dieťa za to, že uplatňuje základné práva a slobody svojho syna a svoje. Navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne zrušil rozsudok Okresného súdu Trenčín v celom rozsahu a zrušil uznesenie 32P/171/2009-6 zo dňa 03.06.2009 o ustanovení ÚPSVaR Trenčín za kolízneho opatrovníka maloletému a za kolízneho opatrovníka maloletého A. Q. ustanovil ÚPSVaR Bratislava.

V doplňujúcom odvolaní zo dňa 21.12.2015 otec opätovne poukazoval na súdnu frašku, že otec a dieťa majú nerovnoprávne postavenie v konaní v porovnaní s postavením matky, že okresný súd sa nevyporiadal s podstatnou skutočnosťou, prečo otec neudelil súhlas s počutím názoru maloletého na ÚPSVaR Trenčín, že maloletý nemá svoj vlastný, slobodný názor, pretože je svojou matkou intenzívne programovaný proti otcovi, že súčasťou práva maloletého je byť počutý podľa čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa a podľa Všeobecného komentára č. 10, 12, 13, 14 k Dohovoru o právach dieťaťa. Poukázal na nález Ústavného súdu

Českej republiky II. ÚS 554/04, nález ÚS SR III. ÚS 153/07.

Matka dieťaťa a kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec na odvolacom pojednávaní /§ 212 ods. 2 písm. a/, § 214 ods. 1 písm. a/ O.s.p./, doplnil dokazovanie výsluchom maloletého A. Q. Ďurčeka, a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na tomto právnom závere: Rodičia maloletého od októbra 2009 nežijú v spoločnej domácnosti a otec dieťaťa od januára 2011 až do augusta 2012, kedy tamojší súd prvýkrát rozhodol o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky dieťa vôbec nenavštevoval a nerealizoval ani styk upravený rozhodnutím tamojšieho súdu, podľa ktorého bol jeho styk s maloletým upravený tak, že maloletý má byť v jeho starostlivosti 3 dni v párnom a 2 dni v nepárnom týždni. Od septembra 2012 až do augusta 2013 otec dieťa s určitou pravidelnosťou realizoval stretnutia s maloletým A. Q., avšak od septembra 2013 doteraz nenavštívil otec maloletého ani jeden krát. Otec dieťaťa sa opakovane neúspešne pokúšal o zverenie maloletého do osobnej starostlivosti prostredníctvom predbežných opatrení. Súdny a kolízneho opatrovníka označil za zaujaté, z dôvodu pohlavia a konanie nazval fraškou. Súdom nariadené znalecké dokazovanie opakovane odmietol, opakovane sa odmietol sa zúčastniť súdom nariadených pojednávaní aj za situácie, že mu bola súdom uložená poriadková pokuta 100 Eur. Za jediné možné riešenie vzniknutej situácie otec videl to, že súd musí dieťa vrátiť do jeho pôvodného prostredia výchovy obidvomi rodičmi v pomere 1/1, otec/matka, v ktorom dieťa žilo predtým. Vzhľadom na skutočnosť, že vrátenie dieťaťa do pôvodného prostredia, je absolútne nereálne, (matka ani otec nemieni obnoviť spolužitie) otec od augusta 2013 opäť realizoval svoje jednanie ako v roku 2012, kedy dieťa nenavštívil a úplne sa prestal oň zaujímať, čo trvá opäť už viac ako jeden a pol roka. S poukazom na doplnené dokazovanie vykonané v intenciách odvolacieho súdu preto súd zveril maloletého A. Q. do osobnej starostlivosti matky s tým, že právo zastupovať a spravovať majetok maloletého A. Q. majú obaja rodičia a na návrh otca dieťaťa na zverenie maloletého A. Q. do jeho osobnej starostlivosti zamietol. V otázke určenia výšky výživného súd prihliadol na odôvodnené potreby maloletého, ktorý mal v čase začatia konania 2 roky a 7 mesiacov, bol v starostlivosti matky, neskôr navštevoval materskú školu. Za uvedené obdobie považoval súd za primerané možnostiam a schopnostiam otca určiť vyživovaciu povinnosť pre mal. A. Q. sumou 230 Eur mesačne, s účinnosťou od 20.10.2009 do 31.08.2014, z čoho čiastku 60 Eur mesačne bude otec dieťaťa zasielať na osobitný účet maloletého za účelom tvorby úspor. S účinnosťou od 01.09.2014 mal súd za primerané z dôvodu zmeny v pomeroch na strane maloletého, ktorý sa stal žiakom základnej školy určiť otcovi povinnosť prispievať maloletému A. Q. výživným vo výške 300 Eur mesačne, z čoho čiastku 60 Eur mesačne bude otec dieťaťa zasielať na osobitný účet maloletého za účelom tvorby úspor. Takto stanovená výška výživného je podľa názoru súdu primeraná aj veku a potrebám maloletého, ktorý má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Odvolací súd po doplnenom dokazovaní výsluchom maloletého A. Q. a vyjadrení sa matky a kolízneho opatrovníka konania na odvolacom pojednávaní dospel k záveru, že tento právny názor súdu prvého stupňa je správny a odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s jeho odôvodnením.

Predmetom preskúmvanej veci v odvolacom konaní sú odvolacie námietky otca maloletého vyjadrujúce nesúhlas s právnym záverom súdu prvého stupňa ohľadne naplnenie predpokladov pre zverenie maloletého A. Q. do osobnej starostlivosti matky a nenaplnenia predpokladov pre zverenie maloletého do osobnej starostlivosti otca a určenia výživného zo strany otca. K týmto odvolacím námietkam odvolací súd uvádza nasledovné:

Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti musia byť prijaté opatrenia v najlepšom záujme dieťaťa. Najlepší záujem dieťaťa stanovený v čl. 3 Dohody o právach dieťaťa je princíp, ktorý by mal byť prítomný pri akejkoľvek verejnej činnosti týkajúcej sa detí. Podľa nového komentára Výboru pre práva dieťaťa OSN z 29.05.2013 je najlepší záujem dieťaťa komplexným konceptom a je nutné ho posúdiť podľa konkrétnych prípadov. Jedná sa o flexibilný a prispôsobivý koncept, ktorý by mal byť prispôsobený a definovaný na individuálnom základe, podľa zvláštnej situácie konkrétneho dieťaťa, pri zohľadnení jeho osobného kontextu, situácie a potrieb.

Odvolací súd vo svojom uznesení zo dňa 10.01.2013, č. k. 4CoP/106/2012-616, ktorým zrušil v danej veci prvý rozsudok súdu prvého stupňa, okrem iného uviedol: „Súdny sú povinné prihliadnuť

vo veci starostlivosti o maloletých k špecifickým podmienkam tohto konania, ktoré sú všeobecne charakterizované predovšetkým ako sledovanie a chránenie záujmu dieťaťa, ktoré prevyšuje záujmy ostatných účastníkov konania, i keď je nepochybné, že záujmom spoločnosti je predovšetkým vytvárať také spoločenské, sociálne a morálne prostredie, aby ku konfliktu záujmov všetkých zúčastnených t. j., rodičov, maloletého dieťaťa a jeho kolízneho opatrovníka, nemuselo dochádzať. Zdôrazňuje aj to, že rodinné vzťahy sú primárne založené na iných než právnych normatívnych systémoch, a preto právo, ak má a musí do týchto vzťahov vstupovať, musí byť interpretované a aplikované nie mechanicky, formalisticky, ale citlivo, s výlučným ohľadom na jeho účel. Rodina nie je obchodná spoločnosť, právne nie je možné uchopiť a vymedziť všetky väzby medzi rodinným príslušníkmi, preto je treba vždy na základe individuálnych okolností hľadať riešenie, ktoré v maximálnej miere povedie k zákonom predvídanému účelu, v danom prípade k zabezpečeniu vzťahu otca a maloletého syna“. Ďalej konštatoval, že „je síce pravdou, že konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach a povinnostiach rodičov k maloletému A. Q. sa vedie pomerne dlhú dobu od roku 2009, je to však práve otec, ktorý v danej veci podal veľký počet /11/ návrhov na nariadenie predbežných opatrení, ktorými chcel presadiť svoj podiel na rodičovskej starostlivosti. Tieto návrhy predbežných opatrení v konkrétnom časovom období a následné procesné kroky prvostupňového i odvolacieho súdu bezpochybné ovplyvnili dĺžku konania vo veci starostlivosti o maloletého. Zo spisu je tiež zrejma mimoriadna aktivita otca, ktorý početnými písomnými podaniami poukazuje na to, že je diskriminovaný, porušujú sa jeho práva i práva jeho maloletého syna, a z tohto dôvodu sa odmietal ďalej zúčastňovať pojednávaní pred súdom prvého stupňa. Zdôrazňoval, že aj styk s maloletým prerušil z dôvodu, že mu matka sústave v styku s maloletým bránila, pričom mu v tomto smere nebola poskytnutá súčinnosť súdom ani kolíznym opatrovníkom. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že konanie vo veci starostlivosti o maloletého A. Q. začalo, keď mal maloletý 2 roky ako aj to, že vzťah medzi maloletým a otcom bol veľmi dobrý. V čase rozhodovania súdu prvého stupňa bol maloletý vo veku takmer 5,5 roka. Súd prvého stupňa odôvodnil zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky tým, že matka dieťaťa zabezpečuje všetku starostlivosť od jeho narodenia a otec maloletého nenavštevuje a nerealizuje styk od januára 2011 napriek tomu, že styk otca s dieťaťom bol upravený počas troch dní v párnom týždni a dva dni v nepárnom týždni. Súd prvého stupňa sa však vôbec nevyporiadal s tým, prečo k realizácii styku nedochádza, najmä keď otec sústavne upozorňoval súd i kolízneho opatrovníka, že matka mu v styku s maloletým bráni. Napokon aj kolízny opatrovník vo svojej písomnej správe z 30.11.2010 považoval za nevyhnutné, aby sa obaja rodičia podrobili súdnoznaleckému dokazovaniu a správanie rodičov maloletého analyzoval z viacerých aspektov, v dôsledku ktorých je ho možné vysvetliť ako prirodzenú reakciu na vonkajšie podnety, ovplyvnenú pôsobením silných vnútorných obrán a negatívnych presvedčení, a keď rodičia svojim bojom situáciu natoľko vyhrotili, že sa v nej už stráca pôvodný význam a to záujem o dieťa. Aj v ďalšej písomnej správe z 16.08.2012 kolízny opatrovník navrhol vykonať vo veci znalecké dokazovanie, ak sa rodičia nedohodnú vo veci úpravy práv a povinností k maloletému A. Q.. S týmito správami kolízneho opatrovníka sa súd prvého stupňa vôbec nevyporiadal. Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo potrebné vykonať v danej veci znalecké dokazovanie na vzťah oboch rodičov k maloletému a vzťah maloletého k rodičom, ako aj to, z akých dôvodov sa skutočne prerušil vzťah medzi otcom a dieťaťom, či to mohlo byť spôsobené správaním otca, ktorý podľa kolízneho opatrovníka odmieta spoluprácu a navrhované riešenia alebo aj správaním matky, ktorá podľa otca mu v styku s maloletým bráni. Za nevyhnuté sa odvolaciemu súdu javí aj vykonanie pohovoru s maloletým minimálne prostredníctvom kolízneho opatrovníka na uvedené skutočnosti. Odvolací súd poukazuje aj na ustanovenie § 100 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého, ak je účastníkom konania maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne, pričom názor maloletého dieťaťa súd zisťuje prostredníctvom jeho zástupcu alebo orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, alebo výsluchom maloletého dieťaťa bez prítomnosti rodičov alebo iných osôb zodpovedných za výchovu maloletého dieťaťa“.

Súd prvého stupňa následne pokračoval v konaní tak, že opätovne v prvom rade rozhodoval o ďalších návrhoch otca maloletého na zrušenie predbežného opatrenia o ponechaní maloletého v starostlivosti matky, na nariadenie predbežného opatrenia o zverení maloletého do osobnej starostlivosti otca, na nariadenie predbežného opatrenia o povinnosti matky predložiť súdu písomné svedectvo k predbežnému opatreniu sp. zn. 30PPOm/2/2009 z 14.10.2009, na nariadenie predbežných opatrení o povinnosti matka platiť výživné na maloletého, o návrhoch na zmenu kolízneho opatrovníka, o vznesení námietky zaujatosti voči súdu a kolíznemu opatrovníkovi, o návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia o povinnosti otca platiť výživné na maloletého. Tieto návrhy v konkrétnom časovom období a následné procesné kroky prvostupňového i odvolacieho súdu bezpochybné opätovne ovplyvňovali dĺžku

konania vo veci starostlivosti o maloletého. Zo spisu je takto opätovne zrejmá mimoriadna aktivita otca, ktorý početnými písomnými podaniami poukazuje hlavne na to, že je diskriminovaný, porušujú sa jeho práva i práva jeho maloletého syna, a z tohto dôvodu sa odmietal ďalej zúčastňovať pojednávani pred súdom prvého stupňa. Trval na tom, že maloletý je ovplyvnený matkou a pokiaľ si nenadobudne svoj vlastný slobodný názor spôsobom, že sa bude realizovať styk maloletého v pomere 1/1, otec/ matka, teda v rovnakom časovom rozpätí, odmietal podrobiť sa aj znaleckému dokazovaniu, ktoré nariadil súd prvého stupňa a odmietol akúkoľvek súčinnosť s kolíznym opatrovníkom maloletého - Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, nakoľko nekoná v záujme maloletého a žiadal ustanoviť za kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, ktorý vykazuje najlepšie výsledky vo veciach starostlivosti o maloletých. S maloletým A. Q. v septembri 2013 úplne prerušil kontakt, nerealizoval styk upravený predbežným opatrením v rozsahu dva dni v nepárnom týždni a tri dni v párnom týždni, čo odôvodňoval tým, že je to v záujme maloletého, nakoľko matka mu v styku s maloletým bráni, maloletý tým trpí, sťažoval sa na bolesť bruška a hlavy, keď sa po uplynutí doby na styk mal vrátiť k matke, teda trval na tom, že takto koná v záujme maloletého.

Otec maloletého sa nedostavil ani na odvolacie pojednávanie, na ktorom bol vypočutý maloletý A. Q., opätovne svojimi písomnými podaniami reagoval tak, že nesúhlasí s výsluchom maloletého, ktorý nie je pripravený na takýto výsluch, nakoľko je „programovaný matkou proti otcovi“ a svoju neúčast na pojednávani odôvodňoval aj tým, že len takýmto spôsobom sa ako občan SR môže postaviť na odpor štátnym orgánom SR podľa čl. 32 Ústavy SR. Podľa názoru odvolacieho súdu otec maloletého zvolil konfrontačný spôsob vedenia konania pred súdom prvého stupňa aj odvolacím súdom bez toho, aby veľmi starostlivo zvážil, či tento spôsob je skutočne v najlepšom záujme maloletého A. Q.. Odvolací súd zdôrazňuje, že skúsenosť totiž ukazuje, že kľúčovým predpokladom riadnej výchovy maloletého dieťaťa sú korektné vzťahy medzi rodičmi, resp. schopnosť vzájomnej komunikácie strán v starostlivosti o dieťa a v otázkach jeho výchovy, pričom k jej kvalite takéto konfrontačný spôsob môže sotva prospieť. Napokon tá skutočnosť, že otec prerušil styk s maloletým A. Q. od septembra 2013, rozhodne nebola v záujme maloletého dieťaťa. V. Bruna Q. odvolací súd vypočul na odvolacom pojednávani /v neprítomnosti všetkých zúčastnených strán/, kde maloletý uviedol, že na otca si pamätá, keď sa s ním stretával obvyčajne tak, že otec zaklopal na dvere, alebo zatelefonoval a mama mu povedala, aby išiel za otcom, nevidel ho však dlhú dobu, nevie prečo, s mamou sa o otcovi nerozprávajú. N. povedať, či by sa chcel s otcom ešte stretávať, možno, keby ho napríklad zavolať bicyklovať, potom uviedol, že by sa s otcom nechcel stretávať. Matka maloletého na odvolacom pojednávani uviedla, že keď otec prestal za maloletým chodiť, maloletý sa často pýtal, kde je otec, prečo nepríde, na čo mu odpovedala, že zrejme má veľa práce. Postupom času to ustalo, sem tam si na neho spomenie, nerozoberá s ním však túto situáciu. Občas to na ňom vidieť, keď v škole preberajú nejaké témy o rodine, napr. keď bol deň otcov, priniesol maloletý pozdrav zo školy vyrobený z papiera, tento však odovzdal jej a bolo na ňom napísané „mame“. Maloletému sa v škole darí, na polročnom vysvedčení mal samé jednotky, jednu dvojku zo slovenčiny. Maloletý má kamarátov, venuje sa tanečnému krúžku, ktorý ho baví. Otec sa s maloletým nestretol od septembra 2013, v marci 2016, kedy má maloletý meniny aj narodeniny, mu otec poslal do školy pozdrav, riaditeľ školy ho odovzdal jej, ona ho maloletému neodovzdala, nakoľko ho nechcela rozrušovať. Z uvedeného potom odvolací súd môže len konštatovať, že maloletý si na otca spomína, avšak vzhľadom na to, že otec sa rozhodol s maloletým nestýkať, čo trvá od septembra 2013, už samotný takýto časový odstup spôsobil, že citový vzťah medzi otcom a maloletým sa značne oslabil, maloletý si nespomína na prostredie, v ktorom sa s otcom stretával, čo rozhodne nie je v záujme maloletého. W. by otec realizoval styk s maloletým podľa úpravy vykonanej predbežným opatrením, mohol byť v kontakte s dieťaťom každý týždeň 2 a 3 dni, rozhodne by k takémuto odcudzeniu nebolo došlo. Je to skutočne na škodu maloletého dieťa, nakoľko predtým bol medzi otcom a maloletým blízky citový vzťah. Námietky, ktoré otec vznášal, že mu matka bráni v riadnom styku s maloletým, a že práve matka nemá predpoklady, aby maloletého vychovávala a poukazoval na bolesti bruška a hlavička u maloletého, keď sa mal vrátiť k matke, bolo potrebné riešiť aj prostredníctvom znalca, ktorého však otec odmietol. Za tejto situácie potom aj odvolací súd dospel k záveru, že je v záujme dieťaťa, aby bolo zverené do osobnej starostlivosti matky, u ktorej sa cíti dobre a má zabezpečené všetky predpoklady pre jeho ďalší zdravý vývoj a styk otca, aby bol upravený tak, ako o ňom rozhodol prvostupňový súd, nakoľko otec nemal záujem stretávať sa s maloletým v zmysle predbežného opatrenia (každý týždeň dva alebo tri dni) a preto sa s ním prestal stretávať úplne. Pokiaľ ide o námietky otca ohľadne výživného, odvolací súd dospel k záveru, že ani tieto námietky nie sú dôvodné. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne uviedol, z akých zárobkových pomerov u otca vychádzal, z akých listinných dokladov a v ktorom období, a prečo určil výšku výživného na maloletého s účinnosťou od 20.10.2009 do 31.08.2013

v sume 230 eur mesačne /t. j. od kedy rodičia maloletého prestali žiť v spoločnej domácnosti až do doby, pokiaľ maloletý navštevoval predškolské zariadenie/ a s účinnosťou od 01.09.2013 v sume 300 eur mesačne /t. j. od kedy začal maloletý navštevovať základnú školu, kedy sa jeho náklady zvýšili/. Odvolací súd ešte zdôrazňuje, že bolo potrebné prihliadnuť aj k tej okolnosti v súvislosti s určením výšky výživného na maloletého zo strany otca /čo vyplýva z výpovede otca na pojednávaní dňa 16.12.2009/, že otec bol zamestnaný v SPP, kde dosahoval príjem okolo 70 000,- Sk brutto mesačne. Pracovný pomer skončil k 30.11.2008 dobrovoľne, v zmysle kolektívnej zmluvy mu bolo vyplatené odstupné cca 200 000,- Sk, následne poberal dávky v nezamestnanosti od 01.12.2008 do 31.05.2009 a neskôr bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespôluprácu. Takže možno konštatovať, že zárobkové pomery otca boli zistené za obdobie od určenia výživné súdom prvého stupňa až po jeho rozhodnutie a podľa nich je v schopnostiach a možnostiach otca platiť výživné v takej výške ako určil súd prvého stupňa. Pokiaľ otec namietal, že súd prvého stupňa nevyhodnotil iné majetkové pomery účastníkov, t. j. nehnuteľnosti /byt, garáž/, ktoré sú vo vlastníctve matky, tak vlastníctvo týchto nehnuteľností nemôže mať na výšku výživného žiadny vplyv. K takýmto majetkovým pomeroch matky by bolo možné prihliadnuť vtedy, keby uvedené nehnuteľnosti nevyužívala pre seba, ale ich napr. prenajímala a mal z nich určitý majetkový prospech.

Napokon za nedôvodné odvolací súd považoval aj námietky otca týkajúce sa kolízneho opatrovníka maloletého - Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, nakoľko nezistil, že by kolízny opatrovník konal v rozpore so záujmom maloletého A. Q., a že by bolo potrebné maloletému ustanoviť iného kolízneho opatrovníka. Krajský súd v Trenčíne vyslovil takýto názor už vo viacerých svojich rozhodnutiach v tejto veci, naposledy v uznesení zo dňa 18.apríla 2016, č. k. 4CoP/76/2015-1227, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolanie maloletého podané za maloletého otcom odvolací súd odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. z dôvodu, že v danej veci je oprávnený za maloletého konať len ustanovený kolízny opatrovník - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín. Rodičia v tomto konaní o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému nemôžu zastupovať maloletého pre rozpor záujmov podľa § 37 ods. 2 Zákona o rodine.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.